

[Justitsministeren.]

mænd i kraft af deres ansættelse i det ministerium, der varetager den administrative ledelse af politiet, havde den fornødne saglige tilknytning til politivæsenet, har man vel oprindeligt fundet det naturligt også her at anvende politikassemidler, og jeg har ikke set nogen anledning til at ændre denne praksis.

Finansministeriet har imidlertid nu i forbindelse med den erklæring, jeg tidligere har citeret, udtalt følgende:

„Et andet spørgsmål er, om de omhandlede lån og den nævnte befordringsgodtgørelse bør afholdes af politikassen. Herom mener finansministeriet, at ydelser af automobillån til tjenestemænd i justitsministeriets departement fremtidig bør ske på tilsvarende måde som for andre tjenestemænd uden for politietaten, jfr. finansministeriets ovennævnte cirkulære af 20. oktober 1955, samt at man, når man undtagelsesvis står over for spørgsmålet om ydelse af fast befordringsgodtgørelse, bør afholde sådan godtgørelse af finanslovkonto på samme måde, som det er tilfældet for en række andre tjenestemænd, der i medfør af lønnings- og pensionslovens § 97, stk. 1, er tillagt fast befordringsgodtgørelse.“

Finansministeriet tilføjer:

„Finansministeriet finder intet at indvende imod, at de af politikassen ydede løbende lån til anskaffelse af motorkøretøjer til tjenstlig brug afvikles overensstemmende med de stipulerede vilkår, og vil også finde det rimeligt, at den omhandlede faste befordringsgodtgørelse indtil videre afholdes af politikassen, men man mener i øvrigt at burde henlede opmærksomheden på det efter finansministeriets opfattelse ønskelige i, at spørgsmålet om politikassernes omfang og administration i det hele gøres til genstand for overvejelse i et af justitsministeriet nedsat særligt udvalg, hvori 3. revisionsdepartement og finansernes centralstyrelse repræsenteres.“

Jeg vil gerne her bemærke, at finansministeriets henstilling vedrørende fremtidige ydelser af automobillån eller faste befordringsgodtgørelser til tjenestemænd i justitsministeriet naturligvis vil blive fulgt af justitsministeriet.

Det har været anført, at justitsministeriets tjenestemænd måtte være afskåret fra at modtage lån eller godtgørelse af politikasserne, da politikasseregnskaberne revideres af tjenestemænd i ministeriet. Uanset at ordningen med ydelse af lån og godtgørelse af politikassen som nævnt er under afvikling, vil jeg gerne knytte et par bemærkninger hertil.

Revisionen af politikasseregnskaberne foretoges indtil 1956 af amterne, i København af justitsministeriet. Da amternes tilsyn med politiet i øvrigt var faldet bort, og da amterne derfor ikke mere var i besiddelse af det kendskab til politivæsenet, som er en forudsætning for revisionen, overførtes denne i 1956 til justitsministeriet. Justitsministeriet har imidlertid allerede på dette tidspunkt meddelt revisionsdepartementet, at man intet havde at indvende imod, at regnskaberne efter revisionen blev oversendt til revisionsdepartementet til gennemsyn. At revisionsdepartementet har benyttet sig af denne adgang, fremgår af, hvad jeg tidligere har sagt. Den rejste indvending mod at anvende politikassens midler til de ydelser, der her er tale om, har efter min mening herefter ingen særlig vægt.

Må jeg i øvrigt tilføje, at når justitsministeriet har fastholdt ønsket om, at regnskaberne først skal revideres i ministeriet, hænger det sammen med følgende betragtninger: hvis politikasserne skal opfylde deres formål, at skabe mulighed for en hurtig, smidig og rationel behandling af en lang række problemer uden større økonomiske konsekvenser, er det nødvendigt, at det overlades vedkommende politimester at træffe afgørelser efter et ret frit skøn inden for de af ministeriet afstukne rammer. Dette nødvendiggør imidlertid en efterfølgende kontrol fra fagministeriets side. Med al respekt for revisionsdepartementets sagkundskab vil jeg fastholde, at en revision i dette departement ikke kan træde i stedet for justitsministeriets kontrol med anvendelsen af midlerne, og at en afskaffelse af ministeriets revision måtte medføre en omlægning af administrationen af politikasserne, således at der i langt større omfang, end tilfældet er nu, måtte ske forudgående forelæggelse for ministeriet af de enkelte udbetalinger, en ord-